

[Stauning.]

Udgift paa 40 Mill. Kr. eller 50 Mill. Kr., eller hvad nu de samlevende Parter kan enes om, saa vil vi vedblive at sige Sandheden. Det er ikke og kan ikke blive til et Værn i rustningsmæssig Henseende for Danmark.

Den højtærede Statsminister var meget stor i sin Omtale af Privatbankaffæren. Han havde oven i Købet et Brev med sig fra en Arbejder, sagde han, og han mente ogsaa, at mange menige Socialdemokrater stod bagved ham. Saa gav han naadig gode Raad til os andre, og han takkede det ærede Medlem Hr. Dahlgaard, hvad jeg ikke misunder det ærede Medlem; jeg priser mig lykkelig over, at det ikke var mig, der fik nogen Tak. Dernæst gav den højtærede Statsminister i øvrigt en Skildring af, hvad der efter hans Mening var sket i Sagen. Jeg skal ikke opholde mig stærkt ved Brevet; jeg faar ogsaa nu og da et anonymt Brev, og det, som Ministeren her læste op, svarede godt til det herværende Kommunistblads Betragtninger i de samme Dage, Privatbanksagen ordnedes, og det er jo rimeligt: Krage søger Mage. Til den højtærede Statsministers Fremstilling af Sagen skal jeg bemærke, at naar han siger, at jeg i et Møde med Partiformændene har misforstaaet en hel Del, tager han fejl; jeg har intet som helst misforstaaet. Dette Møde blev afholdt, da alt var forbi i Sagen, og det forløb efter dette Møde, ganske som jeg forudsagde, at det vilde forløbe: at Ministeriet intet som helst vilde gøre for at hjælpe Banken over den Krise, som Ministeriet havde det store Medansvar for, at den var kommet ind i.

Endvidere sagde den højtærede Statsminister, at hvis Socialdemokraterne havde haft Magten, saa havde Staten nu været Ejer, Leder og Financier af en Oliefabrik, en Tobakfabrik og et Handels- og Skibsrederi. Se, i Forvejen, lige før denne Udtalelse, har den højtærede Statsminister brugt en hel Spalte i Rigsdagstidenden til at forklare, at vi Socialdemokrater ikke mente et Ord med det, vi sagde i vor Kritik overfor Ministeriet, ikke et Ord med det mente vi. Til Støtte havde han denne Arbejders Brev. Hele vor Optræden i Sagen, sagde Ministeren, var blot et Led i Bestræbelserne for at komme i Modsætningsforhold til Regeringen. Men paa Sp. 1151, den næste Spalte, der forbigaar Ministeren ganske, hvad han forud har sagt, og siger det modsatte, siger, at hvis Socialdemokratiet havde haft Magt, saa havde vi altsaa nu haft dette forfærdelig afskrækkende: en Olie-

fabrik, en Tobakfabrik og et Handels- og Skibsrederi — jeg ved for øvrigt ikke, hvad et Handelsrederi er for noget, men saadan staar der i Tidenden. Jeg maa sige, at dette frygtelige Billede med de tre Virksomheder, som Staten eventuelt var blevet Ejer, Leder og Financier af, det kan ikke afskrække mig synderligt og formentlig heller ikke de menige Socialdemokrater, som Ministeren mener at kende. Det kan ikke være afskrækkende for os at lade Staten drive Virksomheder, hvis de ellers er samfundsnyttige og kan drives forsvarligt. Selv om det var Virksomheder, der var gaaet fallit, da Staten overtog dem, kunde det jo godt være, at de kunde bringes paa Fode. Staten driver jo som bekendt en hel Række Virksomheder i Forvejen, saa jeg ved ikke, hvorfor det skulde være særlig vanskeligt for Staten at drive en Oliefabrik. Den har i Forvejen et Trankogeri, som altsaa ogsaa er en Oliefabrik, og jeg ved ikke, om det skulde være saa frygteligt, at man foruden at have en Oliefabrik i København ogsaa havde en i Aarhus. Staten driver et stort Skibsværft, og hvis den kan faa det, tager den ogsaa privat Arbejde med. Den driver en Klædefabrik, og jeg vil ikke tale om saadanne Smaating som Jernbaner og Postvæsen. Det er i hvert Fald, hvad Indtægterne angaar, ikke noget særligt at prale af.

Staten driver Geværfabrik, Cyklefabrik, Mejeri og Skovdrift og formentlig meget mere endnu, og det er alt sammen, synes jeg, udmærket, hvis det drives godt, og selv om de skulde være blevet forøget med 3 Virksomheder, ser jeg ikke noget afskrækkende deri.

Men er nu denne Fremstilling, som Ministeren giver, i det hele taget rigtig? Var der virkelig Tale om, at Staten skulde overtage, lede og finansiere disse Virksomheder? Nej, slet ikke, der var ikke Tale om, at Oliefabrikken og alt det andet skulde overgaa til Statsdrift. Det er Statsministerens Hang til at være tendentiøs, som her spiller ham et Puds, som bringer ham til at sige, hvad han jo ikke kan vedstaa. Sandheden er som bekendt, at Forslaget, der forelaa — og det var jo et Forslag, der forelaa fra en Ministeren saa nærstaaende Person som Skibsreder A. P. Møller, det var ikke en fæl Socialist, der havde hittet paa det, nej, det var Hr. A. P. Møller, en af vort Lands mest kendte Antisocialister, som havde udkastet dette Forslag —, gik ikke ud paa, at Staten skulde overtage de tre Virksomheder, ingenlunde, Ministeren er ganske paa Vildspor,